

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 476/2019
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Марковић, адвокат из ..., против туженог Фудбалског клуба „Партизан“ из Београда, чији је пуномоћник Ненад Митровић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2560/18 од 10.08.2018. године, у седници већа одржаној 30.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2560/18 од 10.08.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора не ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1585/12 од 05.03.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 25.12.2017. године. Ставом другим изреке, тужба је одбачена у делу захтева којим је тражено да се поништи Одлука управног одбора туженог бр. ... од ... године, којом је тужилац разрешен дужности ... туженог, као недозвољена. Ставом трећим изреке, Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца да у делу у коме је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде зараде за период од 01.12.2011. године до 30.06.2014. године исплати утврђене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа, па до исплате (висина износа и датум доспећа одређени у изреци). Ставом четвртим изреке, поништено је решење туженог број ... од ... године којим је тужиоцу отказан уговор о раду, као незаконито. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету на име изгубљене зараде за период од 13.05.2012. године до 30.06.2014. године, у утврђеним месечним износима, са законском затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспелости, па до исплате (износ и датум доспећа одређени у изреци). Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиоца за период од 13.05.2012. године до 30.06.2014. године уплати припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду за ПИО, доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и допринос по основу осигурања због незапослености НЗС Филијала Београд, на утврђену основицу из петог става изреке

пресуде, важећу на дан уплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 375.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2560/2018 од 10.08.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1585/12 од 05.03.2018. године у ставу првом, четвртом, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у ставу другом, трећем и седмом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак у наведеном делу. Ставом трећим изреке, одбијен је захев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, јер није било незаконитог поступања ни пропуштања у достављању, будући да су туженом достављена сва писмена и омогућено да се изјасни о захтевима, предлозима и наводима противне странке, тако да у поступку није повређено расправно начело. У поступку пред другостепеним судом није дошло до битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 4. ЗПП, будући да је суд поступао по тужбеном захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, па како такав захтев спада у судску надлежност у смислу члана 16. ЗПП, неосновано се ревизијом указује на наведену битну повреду одредаба парничног поступка. Тврдњом о погрешној оцени доказа ревидент оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су закључили уговор о раду дана године којим је тужилац засновао радни однос на функцији ... (... клуба) за период од године до године. Радно место ... обухвата послове утврђене статутом послодавца и то: - ... организује, прати и обједињује укупан стручни рад у клубу; - предлаже Управном одбору ангажовање спортских стручњака и начин и услове њиховог ангажовања; - предлаже Управном одбору све одлуке везане са закључивањем и раскидањем професионалних уговора, уговора о стипендирању и других уговора са фудбалерима и условима под којима се ти уговори закључују, мењају или раскидају; - предлаже Управном одбору планове и програме стручног рада и стара се о њиховом спровођењу; - утврђује послове и радне задатке свих спортских стручњака у клубу; - извештава Управни одбор и скупштину о стручном раду и резултатима свих селекција клуба и за свој рад одговара Управном одбору.

Директор туженог је године донео одлуку којом је тужилац разрешен функције ... због тога што је повредио одредбе Статута и општих аката Фудбалског клуба „Партизан“, као и одредбе Уговора о раду. Упозорење о разлозима за отказ уговора о раду је донето године, након чега је тужиоцу отказан уговор о раду решењем туженог од године. Основ за давање отказа, је што је тужилац дана ... године самоиницијативно у просторијама клуба сазвао конференцију за штампу на којој је, супротно овлашћењима која има, износио нетачне податке о раду клуба. На седници Управног одбора клуба ... године износио је нетачне податке о раду клуба, због чега је одлуком Управног одбора разрешен дужности Запослени је наставио са повредом Статута и Уговора о раду тако што је ... године у просторијама клуба организовао конференцију за штампу и неовлашћено наставио да износи нетачне информације чиме је нанео штету угледу клуба, члановима управе и запосленима. На тај начин је повредио статутарна овлашћења из члана 49. став 2. Статута клуба и повредио обавезу чувања пословне и службене тајне утврђену чл. 49, 51. Статута. Истовремено, тужилац је наведеним понашањем повредио одредбу члана 21. Уговора о раду од ... године, којом је прописано да ће запослени своје послове обављати према уговору о раду и општим актима клуба, да ће се за време рада понашати у складу да радном дисциплином и да ће својим понашањем у свакој прилици сачувати углед клуба.

Одлука Управног одбора туженог о разрешењу са функције ... туженог од ... године и упозорење о разлозима за отказ уговора о раду од ... године достављени су истицањем на огласну таблу послодавца. Решење о отказу уговора о раду (исте садржине као упозорење) са поуком о правном леку, донето је од стране генералног секретара туженог дана ... године. Тужбом поднетом 23.04.2012. године, тужилац је тражио поништај одлуке о разрешењу са функције ..., решења о отказу уговора о раду, као и накнаду штете у висини заосталих зарада зарада због незаконитог престанка радног односа.

Током поступка је утврђено да се тужилац, као активан фудбалер у престижној европској лиги, вратио у тим Клуба „Партизан“ 2010. године, када је тим постигао велики успех и наредне ... године тужилац је постао Међутим, те године клуб није ушао у Лигу шампиона, па је крајем ... године, ПР клуба је организовао редован брифинг за новинаре и тужилац је одговарао на питања новинара. Том приликом је изјавио да улаже напор како би задржао постигнути успех и сачувао углед клуба. Посебно је истакао да је клуб, током године, имао велики спортски и финансијски успех, чему је и сам допринео, али није анализирао ни коментарисао финансијски рад клуба и није вређао ни омаловажавао председника клуба.

Економско-финансијским вештачењем је утврђена висина заосталих зарада за период од 13.05.2012. године до 30.06.2014. године, као дана када би тужиоцу истекао уговор о раду, умањена за исплаћене износе награде од стране клуба.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су оценили да је тужба благовремено поднета и да је решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду незаконито, па је обавезао туженог да тужиоцу накнади штету у виду изосталих зарада због незаконитог престанка радног односа.

Према члану 179. став. 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05), послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду. Чланом 179. став 1 тачка 3. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду због повреде радне дисциплине утврђене општим актом послодавца и понашања због кога не може да настави рад код послодавца. Уговор о раду отказује се решењем, у писменом облику и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку (члан 185. став 1. истог закона).

Повреда радних обавеза утврђена законом, општим актом или уговором о раду, идентификује се према начину, месту и времену извршења. Начин извршења се одређује према радњи повреде, она се може огледати у чињењу или нечињењу. Решење о отказу уговора о раду треба да садржи начин извршења повреде радне обавезе, да би се из решења на несумњив начин могло утврдити да ли је запослени учинио повреду радне обавезе, што произлази из члана 185. став 1. Закона о раду. Дакле, чињење или нечињење које представља повреду радне обавезе мора да буде описано, односно запосленом мора да буде стављена на терет конкретна радња или њено пропуштање, одређено у времену и простору, да би се законитост отказа могла бити предмет оцене у радном спору.

Решење туженог, којим је тужиоцу је отказан уговор о раду, не садржи конкретне радње, већ му је уговор о раду отказан због неовлашћеног, нетачног изношења у јавност података о спортским и финансијским резултатима клуба у 2010. и 2011. години, које је послодавац окарактерисао као службену или пословну тајну, те због наношења штете угледу клуба. По схватању ревизијског суда, отказивање уговора о раду на овај начин је незаконито, осим у ситуацијама када несумњиво из описа послова и утврђених чињеница у судском поступку, несумњиво произлази да запослени коме је отказан уговор о раду може да буде одговоран за повреду радне обавезе и дисциплине, што из описа послова тужиоца и утврђеног чињеничног стања не произилази. Наиме, тужилац није самовољно (неовлашћено) сазвао конференцију за штампу, већ се радило о редовном брифингу организованом од стране ПР клуба. За обавештавање јавности о раду клуба, овлашћени су првенствено председник клуба и званична лица клуба, али тиме нису искључена овлашћења ... директора да износи чињенице о спортским и финансијским резултатима клуба, поштујући глобалну политику клуба и обавезу чувања пословне тајне. Пословна тајна утврђује се Статутом клуба и представља сваку исправу, податак и информацију о клубу и раду клуба чије би саопштавање могло угрозити или отежати остваривање програма и планова, циљева и задатака клуба или чије неовлашћено изношење трећим лицима може клубу нанети штету (члан 49. став 3. Статута). Рад спортских клубова и њихових органа је јаван и подлеже оцени чланова клуба и јавности, што се посебно односи на фудбалске клубове који постижу значајне резултате (спортске и финансијске), о којима би јавност требало да буде обавештена. Подаци које је тужилац изнео не представљају пословну ни службену тајну, јер нису изнети планови, програм и циљеви клуба и подаци о пословању, већ су изнете чињенице о раду клуба и резултатима клуба у протеклом двогодишњем периоду о којима је јавност била упозната. Те чињенице нису саопштене јавности на начин који вређа углед клуба.

Према томе, није утврђено да је тужилац учинио повреде радне обавезе и радне дисциплине утврђене Статутом клуба и уговором о раду које су му оспореним решењем стављене на терет, због чега му је на основу члана 179. став 1. тач. 2. и 3. Закона о раду, незаконито престао радни однос.

Тужени је дужан да тужиоцу исплати накнаду штете у висини изгубљене зараде и других примања, која тужиоцу припадају по закону, општем акту у говору о раду и уплати доприносе за обавезно социјално осигурање, применом члана 191. став 2. Закона о раду. Дакле, ова обавеза (облигација) произлази из Закона о раду и последица је доношења незаконитог решења о отказу уговора о раду, па су неосновани супротни наводи ревизије. Висина штете је утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака, на који парничне странке нису имале примедбе, а тужбени захтев је опредељен у складу са тим налазом.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиоцу се не признају трошкови одговора на ревизију, у смислу члана 154. ЗПП, јер исти нису били потребни за вођење парнице, због чега је одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић